

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 74.

Sjette Sessions anden Samling.

30te Møde.

Mandagen den 12te Februar Aften Kl. 7.

(Forts.)

Finantsministeren (fortsat): Her tales slet ikke om det i og for sig passende Bederlag for Embedsmænd, her tales blot om, hvad der maa ansees som en passende temporair Understøttelse, efterat det under aldeles extraordinaire Forhold er blevet gjort til en Nødvendighed at yde den saadan, og til hvem denne Understøttelse bør ydes. Jeg mener da, at det i saa Henseende maa være klart, at, uagtet der ogsaa kan være megen Trang tilstede hos den, som er ugift og staaer paa en Lønning indenfor de her betegnede Grændser, saa maa det dog indrømmes, at den Trang, der kan være tilstede hos ham, ikke er saa stor, ikke i den Grad kan anerkjendes at fordrø et saadant Tilflud, som den Trang, der er tilstede hos den, der yder det samme Arbejde og desuden er Familieforsørger. Trangen er ganske sikkert tilstede, og det i en ikke ringe Grad, ogsaa hos dem, der have over 1000 Rbd. i aarlig Gage; men Spørgsmaalet er jo blot, om den Trang, der er tilstede hos den Ugifte, eller den, der ikke er Familieforsørger, og som har 3, 4, 5 a 600 Rbd., kan siges i og for sig at være stærkere, mere væsentlig, mere paatrængende, mere gjøre en extraordinair Understøttelse fra Statens Side nødvendig, end den, der maa erkjendes at være tilstede hos mange Embedsmænd, hvis Lønning ligger imellem 1 og 2,000 Rbd., og maaskee derover, og som have en ikke lille Familie at forsørge. Der er talt om at sætte en Præmie paa Giftermaal, men det fore-

kommer mig dog virkelig høist besynderligt at betegne denne meget exceptionelle Understøttelse, som under overordentlige, sørgelige Forhold ydes den Gifte eller Familieforsørgeren, som eensbetydende med at sætte en Præmie paa Giftermaal. Ja, naar der var Tale om ved en almindelig Lønningsslov for Embedsmænd som almindelig Regel at bestemme, at den, der blev gift, eller fik en Familie at forsørge, eller paa anden Maade kom i slige Forhold, af den Grund skulde have en højere Gage, da var Indvendingen berettiget, da blev der virkelig sat en „Præmie“ paa Giftermaal eller paa at komme i disse bestemte betegnede Forhold, men, naar man kun under aldeles exceptionelle Forhold afhjælper en Trang, som er tilstede hos den, som befinder sig i disse Forhold, da kan man dog ikke med Sandhed sige, at det er en Præmie, som er sat paa at komme i disse Forhold. Der er fra en æret Rigsdagsmænds Side blevet spurgt, om der ikke skulde være Grund til at tilstaae, hvad der ikke har været tilstøttet med nærværende Lov, og hvad der hellsler ikke ved det tidligere Lovforslag, der i den foregaaende Session blev forelagt, var tilstøttet, et Tilflud for Contoirbetjente, der ere ansatte hos de Embedsmænd, der af Staten nyde visse bestemte Contoirholds Udgifter. Dette maatte jeg, uden naturligtvis paa nogen Maade at ville miskjende den Trang, som ogsaa her kan gjøre sig gjældende, dog fra mit Standpunkt finde overordentlig Betænkelse ved; thi disse Mænd ere til enhver Tid blevne betragtede som ikke staaende i noget directe Forhold til Staten, og at indbefatte dem under Loven vilde saaledes være at gjøre det første Skridt til at indrømme en saadan directe Forbindelse mellem Staten og dem, som upaatvivlelig vilde drage flere tilfølge.